

MP HW₁

ساره سلطانی نژاد ۹۳۳۱۰۳۹

WINDOWS USER

[COMPANY NAME] | [Company address]

Cache only memory architecture (COMA)

همانند NUMA است، ولی حافظه مشترک شامل حافظه cache است. داده‌ها از cache یک پردازنده به cache دیگر منتقل می‌شوند. در این معماری اگر نیاز به داده ای باشد که در cache پردازنده دیگر باشد آن داده از cache پردازنده قبلی به پردازنده جدید انتقال می‌یابد که این کار باعث میشود از یک داده چندین کپی در cache نباشد و در این صورت اگر داده درون cache هم تغییر کرد نیازی نیست بقیه هم بروزرسانی شوند.

در این معماری، سازماندهی حافظه مشابه numa است که هر پردازنده بخشی از فضای آدرس را نگه می‌دارد. پارتیشن‌بندی داده میان حافظه‌ها، static نیست چون همه حافظه‌های توزیع‌شده مثل cache های بزرگ هستند. در اینجا وظیفه هر حافظه ۲ برابر است: در کنار اینکه یک cache بزرگ برای هر پردازنده است، آن شامل برخی داده‌هایی از فضای آدرس مشترک می‌باشد که پردازنده هرگز به آن‌ها دسترسی نداشته است. به عبارت دیگر آن یک cache و یک بخش مجازی از حافظه مشترک است که آن را attraction memory می‌نامیم. پروتکل coherence داده استفاده شده توسط هر پردازنده را در AM خودش attract میکند.

در coma هر ماژول حافظه مشترک در سیستم، یک cache است که خط حافظه، یک tag به همراه آدرس و وضعیت آن خط دارد. وقتی یک پردازنده به یک خط رجوع می‌کند، آن را هم در cache خودش و هم در بخشی از حافظه مشترک NUMA (local memory) قرار می‌دهد. هر ماژول حافظه مشترک مثل یک حافظه cache بزرگ عمل می‌کند. سخت افزار COMA به طور خودکار داده را در تکرار و جور می‌کند و آن را در ماژول حافظه نودی که اخیراً به آن دسترسی داشته است، منتقل می‌کند. coma شانس در دسترس بودن محلی داده را افزایش و تاخیر دسترسی به حافظه را کاهش می‌دهد.

پس در معماری coma هر نود شامل یک یا چندپردازنده با private cache و یک ماژول حافظه، که بخشی از حافظه مشترک NUMA است، می‌باشد. دسترسی به حافظه remote خیلی بیشتر از حافظه محلی تاخیر ایجاد می‌کند. در coma سخت افزار میتواند دسترسی به کلاسی از حافظه remote را از بین ببرد. که این کار را با تبدیل ماژول‌های حافظه به cache های بزرگی که AM نامیده می‌شود، انجام می‌دهد. وقتی یک پردازنده یک line از حافظه remote را درخواست می‌کند، آن خط هم در کش پردازنده و هم در AM نود insert می‌شود. یک line را میتوان از AM حذف کرد اگر خط دیگری به فضا نیاز داشته باشد. و این موجب می‌شود پردازنده به صورت دینامیکی مجموعه کاری خود را در ماژول حافظه محلی خود attract کند.

ویژگی‌های COMA:

- مدل برنامه نویسی: shared memory
- ویژگی اصلی: پارتیشن بندی دینامیک داده
- هر نود حافظه cache only دارد که مثل یک cache بزرگ برای هر نود عمل می‌کند
- حافظه محلی نود به عنوان یک سطح دیگر cache به نام attraction memory سازماندهی شده است
- پروتکل coherence داده استفاده شده توسط پردازنده را در attraction memory خودش attract می‌کند.
- نیازی به برنامه نویس برای انتقال داده به حافظه محلی نیست و این کار به صورت اتوماتیک انجام میشود

Source:

https://www.researchgate.net/publication/2954129_Ddm_-_a_Cache-Only_Memory_Architecture

<https://pdfs.semanticscholar.org/bf7b/28933a570cf8c7beef3aaed1b58dd130fcc8.pdf>

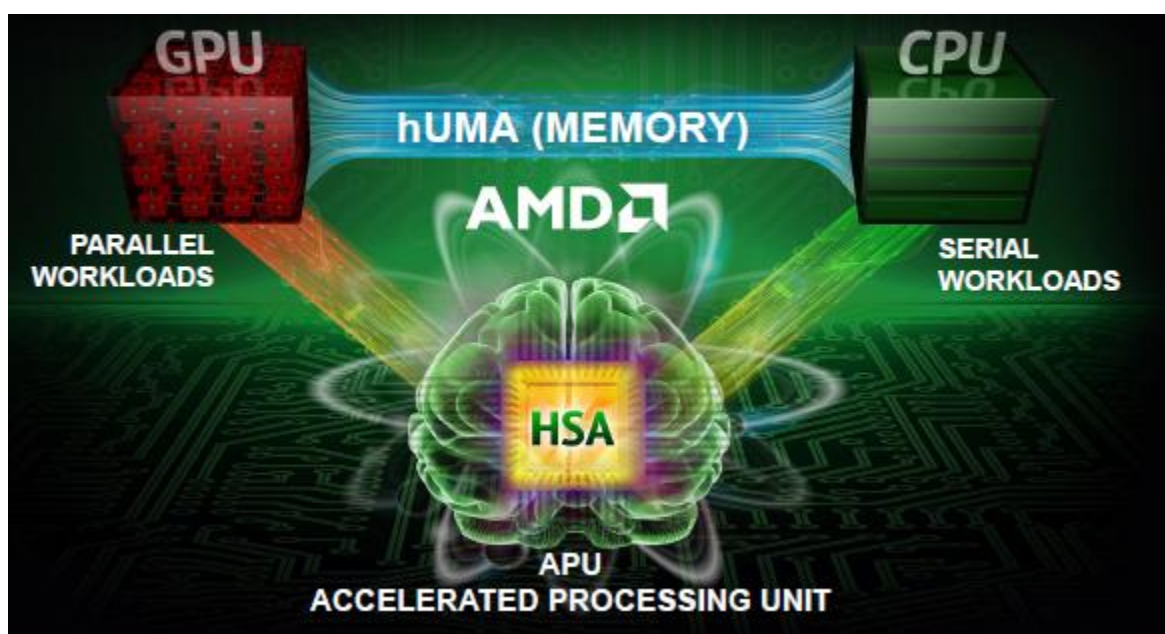
Huma: Heterogeneous Unified Memory Access

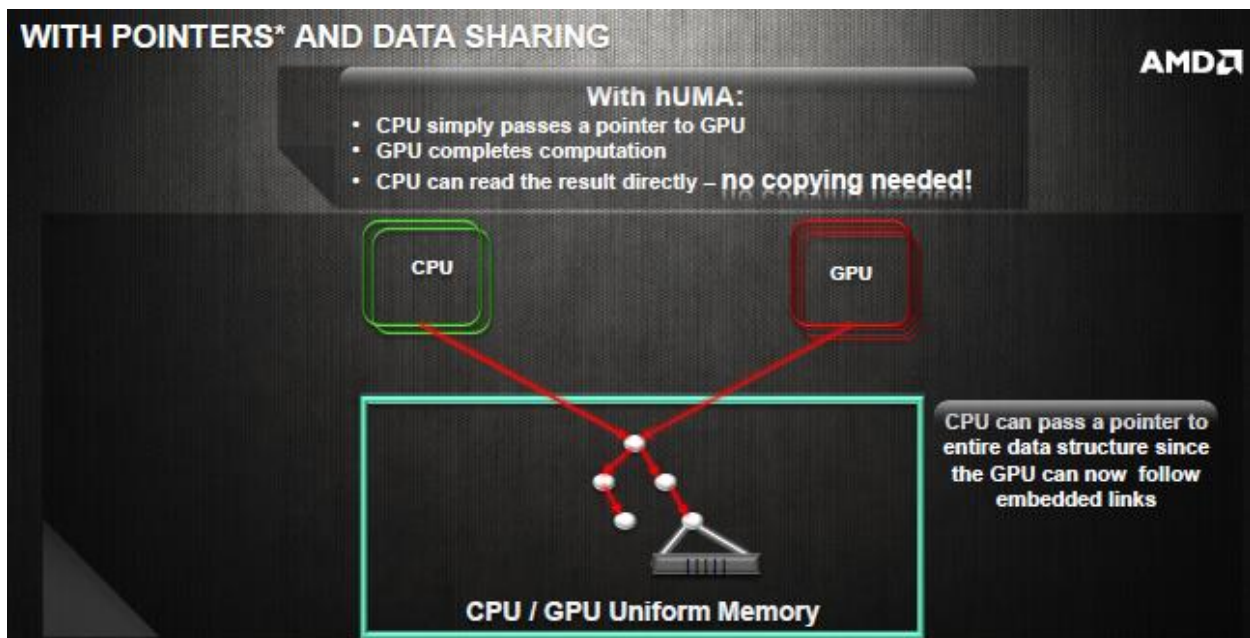
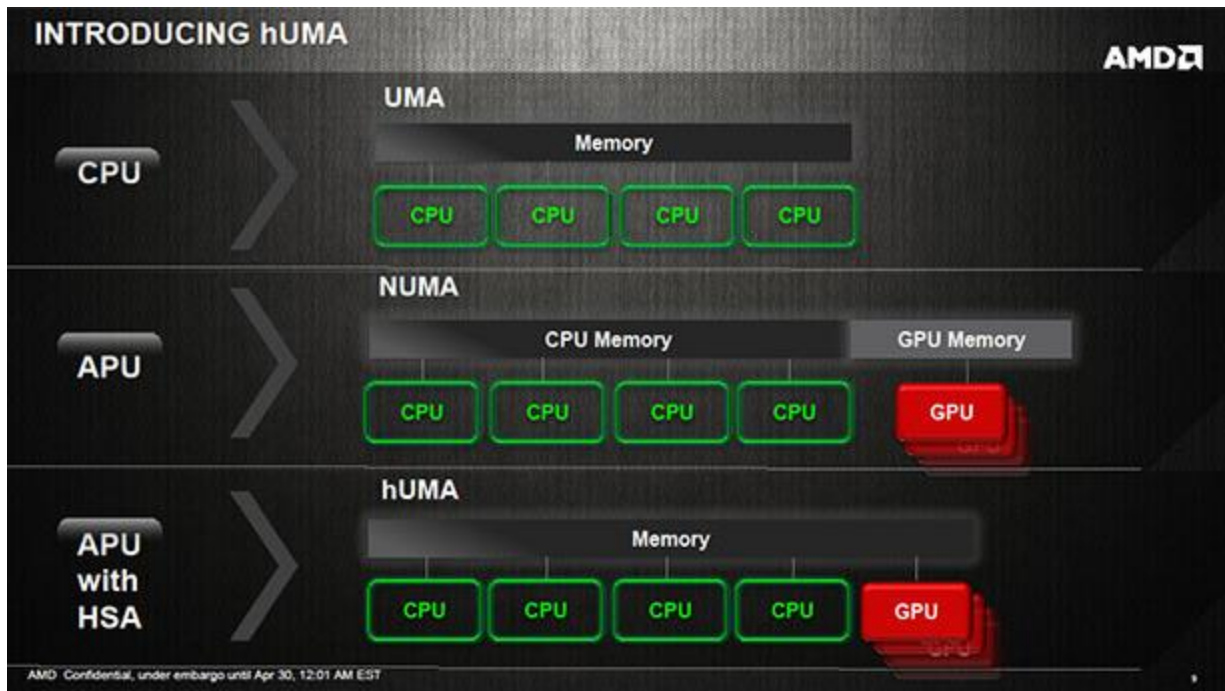
دسترسی یکنواخت به حافظه توسط CPU و GPU که موجب بهبود کارایی پردازش ها می شود. در این معماری CPU و GPU یک حافظه را بین خودشان از طریق cache coherent به اشتراک می گذارند که این موجب انتقال کمتر داده و افزایش کارایی می شود

در ترانه های (HSA) Heterogeneous System architecture، CPU و GPU روی یک قطعه از سیلیکون هستند اما نوآوری بزرگ این است که با HSA هر دو واحد میتوانند مستقیماً به حافظه مشترک دسترسی داشته باشند.

در پردازنده های قبلی AMD، Intel، CPU و GPU دارای بلوک های حافظه جداگانه هستند. GPU برای انجام پردازش های خود نیاز به داده هایی دارد که باید از CPU کپی شوند و زمانی که پردازش تمام شد لازم است نتیجه برگردد و ذخیره شود که این موجب تضعیف شدید عملکرد سیستم می شود.

با متحد کردن (unifying) دو بلوک حافظه و اجازه دادن به CPU و GPU برای دسترسی مستقیم به داده های مشابه، سربار کپی کردن داده ها از بین می رود و کارایی افزایش می یابد.

Source:

<https://www.bit-tech.net/news/tech/cpus/amd-huma-heterogeneous-unified-memory-access/1/>

Q2

بر خلاف قانون آمدال که در آن اندازه مسئله ثابت بود، در اینجا فرض شده است که اندازه مسئله را برای استفاده کردن از کل توان مصرفی افزایش دهیم

Gustafson–Barsis's law

این قانون می گوید، هرچه سرعت سیستم افزایش یابد در زمان اجرا ثابت، اندازه مسئله نیز افزایش می یابد اما این افزایش باید به اندازه ای باشد که **زمان اجرا** از یک حدی بیشتر نشود. این قانون بیانگر این است که افزایش اندازه مسئله برای سیستم های بزرگ میتواند مقیاس پذیری را حفظ کند.

Sun-Ni's law

این قانون می گوید، هرچه سرعت سیستم افزایش یابد ، اندازه مسئله نیز افزایش می یابد اما این افزایش باید به اندازه ای باشد که **حافظه مورد نیاز برای حل مسئله** از یک حدی بیشتر نشود. این قانون بیانگر این است هرچه سیستم سریع تر شود و توان مصرفی آن افزایش یابد، اندازه مسئله متناسب با مقدار حافظه سیستم افزایش می یابد و حافظه سیستم یک عامل محدود کننده برای افزایش اندازه مسئله است.

Q3

علت کاهش کارایی یک هسته چند نخه با افزایش تعداد thread ها به بحث coherency برمیگردد که در پردازنده در حال اجراست که thread ها را با هم sync میکند که این موجب میشود هر چه تعداد thread ها افزایش یابد، کارایی کاهش می یابد چون زمان زیادی صرف جابه جا کردن داده ها و سینک کردن این نخ ها می شود و هر چه cache هم بزرگتر بشود این فرایند بیشتر طول می کشد.

Q4

2	تعداد هسته های cpu
4	تعداد نخ های cpu
2693.6 MHZ	بیشینه فرکانس کاری cpu
3 L1 Data-cache: Size: 2X32KB Descriptor: 8-way , 64-byte line size L1 Instruction-cache: Size: 2*32KB Descriptor: 8-way , 64-byte line size L2 cache: Size: 2*256KB Descriptor: 8-way , 64-byte line size L3 cache: Size: 4MB Descriptor: 16-way , 64-byte line size	تعداد سطوح حافظه نهان و اندازه آن ها
64-byte line size	اندازه خطوط حافظه نهان
8076 MB	حجم حافظه اصلی سیستم
HasWell	توپولوژی اتصال هسته های پردازنده

:4.4

Specification Intel® Core™ i7-4500U CPU @ 1.80GHz

پس پردازنده core i7 است نسل ۴ و با توجه به این توپولوژی آن Haswell می باشد

